جمهوری اسلامی ایران
قوه قضائیه
دیوان عالی کشور
اداره کل وحدت رویه و نشر مذاکرات و آراء هیأت عمومی

رأی شماره : ۵۳/۱۷-۱۳۵۳/۳/۱۵

بسمه تعالی

رأی وحدت رویه هیأت عمومی دیوان عالی کشور

ماده ۱۳قانون‌جزای‌عمومی مصوّب خردادماه ۱۳۵۲در مقام‌تعریف جزای‌نقدی‌نسبی می‌گوید: (جزای نقدی‌نسبی آن است که میزان‌آن براساس واحد یامبنای‌خاص‌قانونی احتساب‌می‌گردد)وچون جزای نقدی‌نسبی که به‌موجب ماده ٤٢ اصلاحی مصوّب۲۰ فروردین٤٨ قانون‌حفاظت وبهره‌بـرداری از جنگلها و مراتع برای بریـدن یا ریشه‌کن‌کردن و یا سوزاندن نهال‌جنگلی تعیین گردیده بر مبنا و مأخذ حداکثر۵۰ ریال هرنهال می‌باشدو به‌موجب مواد ۹و۱۲ قانون‌جزا مصوّب خرداد ۱۳۵۲، مطلق جزای نقدی حداکثر تا ۵۰۰۰ریال کیفر خلافی و از ۵۰۰۱ریال به‌بالا یفرجنحه‌ای شناخته‌شده اعم‌ازاینکه جزای‌نقدی در قانون نسبی باشد و یا ثابت، ملاک تشخیص خلافی و جنحه‌ای‌بودن جرم قطع یا ریشه‌کن‌کردن و یا سوزاندن نهال‌جنگلی درمورد هرجرم علیحده تجاوز و یا عدم‌تجاوز حداکثر مجموع مبلغ جزای‌نقدی‌نسبی خواهدبود که بـر اساس حداکثـر ۵۰ ریال واحـد محاسبه جزای‌نقدی نسبی مصرح در ماده ٤٢ اصلاحـی قانون حفاظت و بهره‌برداری از جنگلها و مراتع ازطرف دادگاه قانوناً قابلیت تعیین‌دارد. این رأی به موجب ماده ۳ الحاقی به آئین‌دادرسی‌کیفری و در حد پیش‌بینی شده ضمن قانون وحدت‌رویه مصوّب تیرماه ۱۳۲۸ لازم‌الاتباع خواهد بود.

هیأت عمومی دیوان‌عالی‌کشور

اداره کل وحدت رویه و نشر مذاکرات و آراء هیأت عمومی